

LIBRI I PROFETIT CEFANJA

1 Në këtë libër është shkruar ajo që Zoti i tha Cefanjës, kur në Judë mbretëronte Joshija, biri i Amonit. Cefanja ishte biri i Kushit dhe nipi i Gedaljës; paraardhës më të largët kishte Amarjën dhe Hizkijën.

Dita e gjyqit të Zotit për tokën e Judës

²«Do të shkatërroj plotësisht gjithçka që jeton në tokë, – thotë Zoti, – ³njerëzit dhe kafshët, madje edhe zogjtë nën qiell dhe peshqit në det, gjithçka që i shtyn njerëzit në mosbindje. Po, do ta shfaros njerëzimin nga faqja e dheut. ⁴As edhe Judën me Jerusalemin nuk do t'i kursej! Idhujtarinë, me të cilën merren atje, do ta shfaros, që të mos i mbetet asnjë gjurmë; priftërinjtë e Baalit dhe priftërinjtë e tjerë nuk do të kujtohen më. ⁵Do t'i asgjësoj të gjithë ata që adhurojnë natën yjet në çatitë e shtëpive të tyre; do t'i shkatërroj edhe ata që vërtet bien përmbys para meje, por që betohen përpara idhullit Milkom. ⁶Do t'i shkatërroj të gjithë ata që më kthejnë shpinën, ata që nuk përpiqen të jetojnë sipas udhëzimeve të mia dhe që nuk duan t'ia dinë për mua.»

⁷Pushoni, po vjen Zoti! Dita e gjyqit të tij po afrohet! Zoti përgatit një gosti flijimi; armiqtë e Judës janë të ftuar në të.

⁸«Atë ditë, – thotë Zoti, – do t'i ndëshkoj udhëheqësit e vendit, si dhe anëtarët e shtëpisë mbretërore; do t'i ndëshkoj të gjithë ata që kanë veshje të huaj. ⁹Sipas zakonit të të huajve, ata mundohen me shumë kujdes t'i shmangen ecjes mbi prag, kur hyjnë në pallatin e mbretit, por nuk i vret ndërjegjija që sjellin në të thesaret që kanë fituar me mashtrim dhe me dhunë.

¹⁰Atë ditë do të dëgjohet kushtrimi që vjen nga Porta e Peshqve, kuja nga qyteti i ri dhe alarmi i betejës nga kodrat. ¹¹Qani dhe vajtoni, ju tregtarë në lagjen e bakajve, sepse për ju të gjithë ka rënë ora e fundit.

¹²Atëherë, unë, Zoti, do të ndriçoj me llampë çdo qoshe të Jerusalemit për të gjurmuar njerëzit e vetëkënaqur, që gëzojnë të qetë mirëqenien e tyre e thonë: «Zoti nuk bën asgjë, as të mira e as të këqija!»

¹³Pasuria e tyre do të plaçkitet, shtëpitë e tyre do të rrafshohen me tokën. Nuk do të banojnë në shtëpitë e reja që kanë ndërtuar për vete, dhe nuk do të pinë asnjë pikë verë prej vreshtave të reja që kanë mbjellë.»

¹⁴Dita e madhe e Zotit është afër; ajo afrohet në mënyrë të pandalshme. Vallë nuk i dëgjoni të çjerrat nga paniku? Madje edhe më trimat thërrasin për ndihmë! ¹⁵Kjo ditë do të jetë dita e gjyqit, ditë plot frikë dhe rrezik, plot stuhi dhe shkretim, plot re të zeza e të frikshme, ditë e errët, ¹⁶ditë kur lëshohet thirrja e betejës, kur i bihet bririt për të sulmuar qytetet e fortifikuara dhe kullat e larta. ¹⁷Njerëzit do të enden andejkëtej nga frika dhe do të ecin qorrazi. Gjaku i tyre do të njomë pluhurin, organet e tyre të brendshme do të shtrihen për tokë në baltën e rrugës. Të gjitha këto do të bien mbi ta, sepse ata kanë ngritur krye kundër Zotit. ¹⁸Nuk do të mund t'i shpëtojnë argjendi e ari i tyre, kur Zoti të bëjë gjyqin. Zemërimi i tij do ta shkretojë vendin si stuhi zjarri dhe do t'i shfarosë papritur të gjithë banorët e tij.

Ndoshta ka ende shpëtim

2 Pendohuni, bini në gjunjë para Zotit, ju të gjithë që nuk e njihni turpin dhe nuk tërhiqeni para krimit! ²Bëni kështu me kohë, përpara se Zoti të zbatojë vendimin e dënimit. Mendohuni, ditët po kalojnë si byk që e merr era! Ktheshuni para se të vijë dita, kur Zoti do të bëjë gjyq, dita kur ai do të derdhë mbi ju zemërimin e tij të zjarrtë.

³Ndërsa juve që u përlulet para Zotit dhe jetuat sipas urdhërimeve të tij, ju them: Vazhdoni të bëni atë që është e drejtë para Zotit dhe qëndroni të përlulur!

Ndoshta atëherë Zoti do t'ju kursejë ditën kur të zbatojë vendimin e dënimit.

Gjyqi mbi armiqtë e Izraelit

⁴Gaza do të shpopullohet, Ashkeloni do të shkretohet; Ashdodi do të merret me sulm – dhe po të njëjtën ditë banorët e tij do të shkojnë në mërgim; Ekroni do të rrafshohet me tokën. ⁵Po ju afrohet rrënimi, o banorët e krahinës bregdetare, ju pushtues të huaj nga Kreta! Për mbarë vendin e filistenjve Zoti thotë: «Do të shkretoj, që askush të mos banojë tek ti. ⁶⁻⁷Krahinat bregdetare do të bëhen kullota; barinjët do të enden atje me kopetë e tyre dhe natën do të fushojnë në shtëpitë e Ashkelonit. Mbarë vendi i filistenjve do t'u takojë atyre që do të mbeten gjallë prej Judës.» Zoti, Perëndia juaj, do të ketë mëshirë për ju dhe do ta kthejë në të mirë fatin tuaj.

⁸Zoti thotë: «Kam dëgjuar se moavasit dhe amonasit e vënë në lojë popullin tim dhe se ata kanë shpallur me mburrje, se do t'ia marrin vendin. ⁹Për këtë unë, Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit them:

«Betohem se Moavit dhe Amonit do t'u ndodhë siç u ndodhi Sodomit dhe Gomorës: krahina e tyre do të bëhet përgjithmonë shkretëtirë plot me gropa kripe, ku do të rriten vetëm gjëmbaçë. Ata që do të mbeten gjallë prej popullit tim, do të plaçkitin moavasit dhe amonasit, dhe do ta shtien në dorë vendin e tyre. ¹⁰Ky është ndëshkimi pse janë tallur me mendjemadhësi me popullin tim, pse janë ngritur me mburrje mbi popullin e Zotit të gjithëfuqishëm.» ¹¹Në madhësinë e tij tmerruese, Zoti do të ngrihet kundër tyre. Ai do t'i asgjësojë perënditë e të gjitha kombeve. Atëherë çdo komb, madje edhe ai më i largëti, do ta nderojë

Zotin dhe do ta adhurojë në vendin e vet.

¹²«Edhe ju nubas do të rrëmbeheni nga shpata ime» – thotë Zoti.

¹³Zoti do ta shtrijë dorën e tij nga veriu, do ta shkretojë Asirinë, dhe kryeqytetin e saj, Ninaven, do ta bëjë shkumb e hi. Qyteti do të bëhet stepë e pabanuar, ¹⁴atje do të fushojnë kopetë; iriqët dhe pelikanët do të kërkojnë strehë midis shtyllave të tij të shembura. Në vrimat boshe të dritareve do të çirren zogitë, pragjet e dyerve do të mbulohen me gërmadha, dërrasat prej cedri do të hidhen përtokë. ¹⁵Kështu do të ndodhë me qytetin krenar, i cili mbahej për i papushtueshëm dhe mendonte:

«Askush nuk do të më pushtojë!» Qyteti do të bëhet shkretëtirë dhe do të përdoret për strehë kafshësh të egra. Të gjithë ata që do të kalojnë pranë, do të tallen me të, do ta vënë në lojë dhe do t'i kthejnë shpinën plot neveri.

♦ Këtu është fjala për hebrenjtë e shpërndarë ndër popuj të huaj.

Dënimi i Jerusalemit

3 Në rrënim bie qyteti që ngriti krye kundër Zotit, ku mbretërojnë padrejtësia dhe dhuna! ²Ai nuk dëgjoi asnjë paralajmërim, nuk mori seriozisht asnjë kërcënim. Ai nuk kërkoi ndihmë te Perëndia e tij; nuk i zuri besë Zotit. ³Udhëheqësit e tij janë luanë të dhënë pas presë; gjyqtarët e tij janë ujë të uritur, që nuk i lënë presë asnjë kockë deri në mëngjesin tjetër. ⁴Profetët e tij janë llafazanë dhe mashtrues, priftërinjtë e tij e përdhosin shenjtëroren dhe ia nënshtrojnë Ligjin e Zotit veprimit të tyre arbitrar.

⁵Ata veprojnë kështu, megjithëse Zoti banon në mesin e tyre! Ai nuk bën padrejtësi, rregulli i tij vlen gjithmonë. E vërteton ditë pas dite, me po aq siguri siç lind dielli çdo mëngjes. Por këta njerëz nuk kanë ndërgjegje dhe bëjnë gjithnjë e më shumë padrejtësi.

⁶«Kam asgjësuar popuj të tërë. – thotë Zoti. – I kam shkatërruar kështjellat e tyre, i kam shkretuar rrugët si dhe qytetet, që atje të mos banojë më asnjëri. ⁷Mendova se ju do të nxirrni mësim prej kësaj dhe se do t'i merrni parasysh urdhërimet e mia. Shpresoja se do të tmerroheshit dhe do të më tregonit nderin që më përket. Por ju jeni sjellë edhe më keq. ⁸Përgatituni, se do t'ju sulmoj si kafshë grabitqare. Kjo është e drejta ime. Do të mobilizoj kundër jush perandori dhe kombe, dhe do të provoni zemërimin tim të zjarrtë. Ai do ta shkretojë vendin si zjarr i madh shkatërrimtar.»

Teprica e pastruar e Izraelit

⁹«Por pastaj, – thotë Zoti, – do ta ndryshoj mendjen e popullit, që të mos i marrë nëpër gojë emrat e idhujve të tij. Të gjithë do të më falen mua, Zotit, dhe do të më shërbejnë pa përjashtim. ¹⁰Madje edhe prej Etiopisë së largët, (kombet) do të ma kthejnë popullin tim të shpërndarë, siç më sjellin flinë.

¹¹Atë ditë nuk do të keni pse të turpëroheni, pse keni ngritur krye kundër meje dhe pse keni bërë aq shumë vepra të këqija.

Unë do t'i largoj prej mesit tuaj mburracakët, që në malin tim të shenjtë të mos mbetet asnjë pikë mendjemadhësie. ¹²⁻¹³Atje do të lë për të banuar vetëm një popull që është i varfër dhe i përlurur si teprica e Izraelit, njerëz që i varin të gjitha shpresat tek unë. Ata nuk do të bëjnë asnjë padrejtësi, as do të gënjejnë e as do të mashtrojnë. Ata do të jetojnë në lumturi dhe në paqe; nuk do t'i trembë asnjë armik.»

¹⁴Gëzohu, o Izrael, o njerëz në malin e Cionit! Këndoni dhe ngazëlloni me gjithë zemër, o banorët e Jerusalemit. ¹⁵Zoti nuk do t'ju ndëshkojë më; i ka dëbuar armiqtë tuaj. Ai do të mbretërojë vetë mes jush si mbreti i Izraelit, prandaj nuk keni pse të frikësoheni.

¹⁶Atë ditë Izraelit do t'i japin zemër dhe do t'i thonë: «Mos ki frikë, ti qytet në malin e Cionit, mos të të lëshojë zemra! ¹⁷Zoti, Perëndia jote, banon brenda mureve të tua; ai është i fuqishëm dhe do të të ndihmojë. Ai është kënaqur me ty dhe nuk të kanos më, sepse të do; ai gëzohet kur të sheh.»

Kthimi në atdhe e popullit të shpërndarë

¹⁸Zoti thotë: «Do t'ia heq barrën e turpit Jerusalemit. Do t'i kthej të gjithë ata që vajtojnë, sepse detyrohen të banojnë në vend të huaj dhe nuk mund të marrin pjesë në festat e mia. ¹⁹Atëherë do t'i laj hesapet me torturuesit që ju kanë munduar. Do t'i mbledh të shpërndarët dhe do të kujdesem që edhe më të dobët t'ia arrijnë qëllimit shëndoshë e mirë. Turpin e tyre do ta shndërroj në nder; ata do të lavdërohen në tërë botën. ²⁰Atëherë do t'ju mbledh dhe do t'ju kthej këtu; do të bëj që të nderoheni tek të gjitha kombet e botës; sepse fatin tuaj do ta kthej në të mirë. Do ta përjetoni! Këtë e them unë, Zoti.»